

har de kun paa Papiret og slet ikke i Virkeligheden. De henholder sig alene til det projekterede Overskud paa Finansloven, skønt de selv for et Par Dage siden var med til at erklære, at Halvdelen af det var en aldeles uberettiget Besparelse, som de hurtigst muligt maatte have stemt ud. De har slet ikke regnet med de forøgede Udgifter, der vil komme i Aarets Løb paa Tillægsbevillingsloven, og som man endnu slet ikke er klar over, saa den Tilfredsstillelse, de ærede Medlemmer har faaet ved den finansielle Status, der er stillet op nu, er af meget problematisk Art og vil slet ikke kunne holde. Vi tager Hensyn til Sagerne, saaledes som de ligger, til, at vi slet ikke kan skaffe de Penge til Veje paa ordinær Maade, uden at det sker gennem forøgede Skatter. Vi kan ikke skaffe dem til Veje til dette Formaal saa lidt som til de øvrige store sociale Lovforslag, som Regeringen har fremlagt. Jeg skal derfor paa ny anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af mine Partifæller og mig i Udvalget.

Parkov: Det forbavser mig, at det er undgaaet det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsens Opmærksomhed, at vi fra vor Side gentagne Gange har fremsat Krav om en Revision af Tjenestemandsløven af 1919. Det er ikke første Gang, det sker, i Aarens Løb er dette Krav gentagne Gange og med stigende Styrke fremsat ved Finanslovbehandlingen, og hvor der overhovedet ellers var Lejlighed til at fremsætte et saadant Krav. Vi har ikke haft Magt til at gennemføre et saadant Krav, det er en anden Ting, men det har været vort Ænske og er det fremdeles. Og dette Ænskes Opfyldelse haaber vi nu maa ligge indenfor den allernærmeste Fremtid, det er derfor, vi atter gør opmærksom paa det.

Der er en lille Mærkelighed ved det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsens Udtalelser. Naar han skildrer, hvilken Virkning vort Forslag vil have i Sammenligning med Regeringens Forslag, synes denne Nedgang paa 3½ Kr. om Maaneden at gøre et ganske voldsomt Indtryk paa det ærede Medlem, det er en frygtelig Nedgang, men naar han derimod taler om et Tillæg paa 7 Kr., synes han, det er en latterlig lille Sum. Det forekommer mig, at naar man sammenligner Forholdene, som de er i dette Øjeblik, og de Forhold, der vil komme efter vort Ændringsforslag, betyder det en Forbedring over hele Linien.

Den højtærede Finansministers Udtalelser har ikke kunnet rokke vor Tro paa, at det Forslag, vi har fremsat, indeholder

det rigtige Princip. Jeg kan kun gentage, at Stedstillæget har man tidligere ikke rørt ved, man har betragtet det som et en Gang fastsat Tillæg, og derved havde det sit Forblivende. Nu ændrer man for første Gang paa Stedstillæget, og hvis Regeringens Forslag gennemføres, vil det betyde, at det Misforhold, der i Forvejen er til Stede mellem de forskellige Lønninger, yderligere forøges. Det er det, vi vil modsætte os. Det siges, at vi tager fra de lavere Lønninger for at give en lille Gruppe en højere Løn. Naar man siger saadan, er det væsentligt, fordi man bygger paa det Stedstillæg, der skulde gælde for København. Det er jo for saa vidt kun smaa Beløb, det drejer sig om ved de forskellige Ændringer, men man maa dog heller ikke glemme, at vi lovgiver ikke for København alene. Vi tager et rimeligt Hensyn til København, maaske i visse Tilfælde et for stort, men vi lovgiver dog for hele Landet. Jeg sagde ved første Behandling, at der blandt Tjenestemændene udenfor København ikke var Forstaaelse af, end sige Tilfredshed med den af Regeringen foreslaaede Ordning med Hensyn til Stedstillæget. Der er adskillige Byer, hvor man mener sig forfordelt, idet man ikke fik en saa stor Forøgelse af Stedstillæget som Tjenestemændene i København. Det kan, som sagt, ikke nytte alene at tænke paa København. Der sidder ude i Landet Tjenestemænd ikke alene i Købstæderne, men ogsaa udenfor dem, og de vil hovedsagelig faa Gavn af vore Forslag. Jeg tror derfor, at man kan forvente, at et langt overvejende Flertal af Tjenestemændene med Tilfredshed vil tage mod de Forslag, der er fremsat fra vor Side. Jeg tvivler ikke om, at det Mindretal, der ser deres Fordel ved Regeringens Forslag, maaske ikke vil være tilfreds, men jeg tvivler paa den anden Side heller ikke om, at i det hele og store byder vort Forslag en langt retfærdigere Fordeling. Vi har dog vist i Gerning, at vi vil være med til at imødekomme de Ænsker, der har været fremsat af Tjenestemændene om at faa deres Lønvilkaar forbedret. Derfor tillader jeg mig fremdeles at anbefale at stemme for vore Ændringsforslag, saa de kan blive Lov.

A. M. Hansen: Jeg vil gerne udtale mit Partis Tilslutning til Lovforslaget, som det foreligger her, hvilket jo ogsaa fremgaar af Betænkningen. Naar jeg har taget Ordet, er det for at sige et Par Ord om de to Ændringsforslag, der foreligger. De to Mindretals Forslag ligner hinanden deri, at man for begges Vedkommende anvender